Ч. 97. Середа 15 (2) мая 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Вибори до парляменту. — Торговельний договор з Сербією. — Події в Марокку.

Нині відбувають ся в цілій Австриї вибори до парляменту на основі нової виборчої ординациї. Виїмок становлять лиш Галичина і Дальматия, де з огляду на місцеві обставини розложено вибори на три дни. Загалом має бути нині вибраних 400 послів, з чого припаде на Галичину 36, яких мають вибрати 18 сільских двомандатових округів. Подаємо тут ті округи з вичисленем кандидатів, які затвердили ріжні партиї і комітети. Товстими буквами подаємо партиї і комітети, які затвердили ті кандидатури, а іменно: **НК.** значить „Народний Комітет“; **РР.** = „Русская Рада“, **Р.** = радикальні, **RN.** = „Rada Narodowa“, **ПЛ.** = польскі людовці.

Рускі округи:

Ч. 55. Долина-Калуш і т. д. **НК.** Юліян Романчук, емер. проф. ґімн., заст. др. Мих. Коцюба зі Львова; **РР.** др. Вол. Дудикевич з Коломиї, заст. Вас. Дорожиньский з Калуша; **Р.** др. Кир. Трильовский з Коломиї, заст. др. Ник. Лагодиньский з Делятина; **RN.** Стан. Ціпсер з Добромиля, заст. Здзісл. Каміньский з Ланчина.

Ч. 56. Коломия-Печеніжин-Косів ітд. **НК.** о. Тит. Войнаровский з Балинець, заст. др. Олекс. Кульчицкий з Коломиї; **РР.** др. В. Дудикевич, заст. Йос. Ганчаковский з Отинії; **Р.** др. К. Трильовский, заст. Юрій Соломійчук з Жабя; **RN.** Ст. Мойса-Росохацкий з Рудник.

Польско-рускі округи: ч. 51. Сянок-Риманів ітд. **РР.** Вол. Курилович з Риманова, заст. о. Ром. Чайковский з Тарнави; **RN.** Барт. Фідлєр війт з Боська, заст. Ад. Пителль проф. ґімн. з Сянока; **ПЛ.** Ян Стапіньский.

Ч. 53. Самбір-Рудки ітд. **НК.** о. Стефан Онишкевич з Хишевич, заст. др. Дан. Стахура з Самбора; **РР.** др. Ник. Антоневич, емер. проф. ґімн., заст. о. Вас. Скобельский з Прус; **RN.** Ант. Суруфка, емер. інспект. подат., заст. кс. Ватулєвич з Фельштина; **ПЛ.** Фр. Млєчко селянин з Стрілкович.

Ч. 63. Золочів-Камінка ітд. **НК.** о. Сидір Зельский з Милятина стар., заст. Волод. Сінгалевич з Перемишлян; **РР.** др. Ник. Глібовицкий з Золочева, заст. Гавр. Мулькевич з Камінки; **RN.** Каз. Обертиньский зі Стронибаб, заст. Вол. Дембовский з Золочева; **ПЛ.** Кар. Познаньский.

Ч. 67. Ярослав-Цішанів ітд. **НК.** др. Дан. Стахура з Самбора, заст. Йос. Янів, проф. ґімн. з Ярослава; **РР.** др. Ів. Гриневецкий з Дикова, заст. Онуфр. Воркун з Лазів; **RN.** др. Волод. Козловский, заст. сел. Март. Охаба; **ПЛ.** сел. Каз. Ямпольский з Лівчи.

Ч. 68. Тернопіль-Збараж ітд. **НК.** др. Ізид. Голубович з Тернополя, заст. др. Северин Данилович з Тернополя; **РР.** сел. Стеф. Кульматицкий з Городища, заст. о. Ан. Миронович з Березовиці вел.; **RN.** Ян Заморский, проф. учит. сем., заст. сел. Франц Соболяк з Максимівки; социяліст Яцко Остапчук зі Збаража.

Ч. 69. Теребовля-Чортків ітд. **НК.** др. Олекс. Колесса зі Львова, заст. о. Іван Гордієвский зі Шманьковець; **РР.** о. Дион. Білиньский з Залїся, заст. війт. Андр. Марчак; **RN.** др. Ян Соха зі Львова, заст. Людв. Нос. з Чорткова; **ПЛ.** Кар. Воєвода з Ягольниці, заст. сел. Ситник.

Ч. 70. Скалат-Гусятин ітд. **НК.** Мих. Петрицкий зі Львова, заст. о. Мих. Чачковский з Тлустого; **RN.** Евстах Заґурский зі Скалата, заст. др. Арн. Ерліх; **ПЛ.** Тома Кшиворончка зі Львова; независ. москвофіл Теод. Ґіссовский зі Скалата.

Польскі округи:

Ч. 43. Пільзно-Дембиця ітд. **RN.** др. В. Левицкий і кс. др. К. Щеклік; **ПЛ.** селянин Ян Сівуля, Кронжель і Краєвский.

---

1)

На селї.

(З росийского — А. Чехова).

Кельнер при московскім готели „Славяньский базар“, Микола Чикильдеїв, занедужав. Єму задеревіли ноги і змінив ся хід, так що раз ідучи коридором, він спотикнув ся і разом з підносом, на котрім була шинка з горошком, упав на землю. Мусїв покинути службу. Всї гроші, які лиш з жінкою мав, пішли на лїченє, жити не було вже з чого, стало скучно без роботи і він постановив їхати до дому, на село. Дома і слабувати лекше і житє там дешевше; не даром то кажуть: дома стіни помагають.

Приїхав він до свого Жукова під вечір. В споминах з дитиньства рідне гнїздо представляло ся єму сьвітлим, затишним, вигідним, але коли він тепер війшов до хати, аж наляказ ся, так було темно, тїсно і нехарно. Жінка Ольга і донька Саша, що приїхали з ним, гляділи з зачудованем на нехарну піч, що забирала майже половину хати, темну від сажі та мух. Кілько мух! Піч скривилась, бальки в стїнах лежали криво і здавало ся, що хата ось-ось завалить ся. В переднім кутї, коло образів, були поналїплювані карточки з бутельок і кусники ґазетного паперу — се замість образів... Що за біднота! Із старших не було нікого дома, всї були в поли. На печи сидїла вісімлїтна дївчина, русява, невмивана, апатична; она навіть не поглянула на гостий. На доливцї чухалась до стільчика від чобіт біла кітка.

— Киць, киць! — закликала Саша. — Киць!

— Она не чує — сказала дївчинка. — Оглухла.

— Чому?

— Так. Побили.

Микола і Ольга пізнали на перший погляд, яке тут житє, але нїчого не сказали одно другому; мовчки поскладали клунки і мовчки вийшли на улицю. Їх хата була третя з краю села і видавала ся найбіднїйшою, найстарійшою; друга була не лїпша, зате на крайній видко було зелїзну кришу і занавіси у вікнах. Ся хата, необгороджена, стояла окремо і в ній була коршма. Хати йшли в один ряд і цїле тихе та задумане сільце, з вербами, бузиною і рябиною, що виглядали з подвірий, мало приємний вид.

За селяньскими загородами зачинав ся спуск до ріки, крутий і стрімкий, а з глини визирали денеде величезні камінї. По збічу, коло тих камінїв і ям, вигребаних гончарями, вили ся стежки, були накидані цїлими купами черепки збитої посуди, то бурі, то червоні, а там в долинї розстелила ся широка, рівна, ясно-зелена лука, вже скошена, де тепер пасла ся громадска худоба. Ріка була на версту від села, покручена, з чудовими кучерявими берегами, за нею знов широка лука, череда, довге стадо білих гусий, потім так само, як на сїй сторонї, стрімке узгірє, на самій горі село і церкви з пятьма банями, а трохи подальше паньский двір.

— Як тут у вас гарно! — сказала Ольга, хрестячись до церкви. — Боже, тут воздух!

Саме в тїй хвили задзвонили на всеночне (на другий день була недїля). Двоє малих дївчаток, що на долинї тягнули ведро з водою, оглянулись на церкву і слухали дзвонів.

— В сю пору в „Славяньскім базарі“ обідають — сказав Микола задуманий.

Посїдавши на краю кручі, Микола та Ольга бачили, як заходило сонце, як золоте й багряне небо відбивало ся в ріцї, у вікнах церкви та в цїлім воздусї, лагіднім, спокійнім, несказано чистім, якого нїколи нема в Москві.

А коли сонце зайшло, надтягнула блеячи та ревучи череда, прилетїли з тої сторони гуси — і все замовкло. Тихе сьвітло погасло у воздусї і скоро стала наближати ся вечірна темнота.

Міжтим вернулись старі, батько й мати Миколи, худі, згорблені, беззубі, обоє одного зросту. Прийшли й жінки, невістки, Мария і Текля, що робили за рікою у дідича. Мария, жінка брата Кіряка, мала шестеро дїтий, Текля, жінка брата Дениса, що пішов до войска, двоє. І коли Микола вийшовши до хати, побачив усю рідню, всї ті великі й малі тїла, що ворушились на лавках, в колисках і по всїх кутах, та коли побачив, з якою жадобою старий і баби їли чорний хлїб, мачаючи єго в воду, то зрозумів, що даремне він сюди приїхав, хорий, без гроший і ще з родиною, — даремне...

— А де брат Кіряк? — спитав він, коли поздоровкались.

— У купця за сторожа став, — відповів батько — в лїсї. Хлопиця був би нїчого, колиж запиває ся.

— Не шанує гроша! — заговорила стара

Ч. 44. Мелец-Радомисль ітд. **RN.** др. Ад. Копицїньский, заст. Йос. Мйодоньский; **ПЛ.** Як. Бойко.

Ч. 45. Ніско-Тарнобжеґ ітд. **RN.** Вікт. Сколишевский і Збіґн. Городиньский; **ПЛ.** Фр. Кремпа.

Ч. 46. Кольбушова-Ряшів ітд. **RN.** Ад. Єнджейович, б. міністер і Т. Шаєр.

Ч. 47. Ланьцут-Переворск ітд. **RN.** кн. Анд. Любомірский і кс. Жуклїньский; **ПЛ.** Йос. Яхович і Йос. Пендзїньский.

Ч. 48. Н. Санч-Ст. Санч ітд. **PP.** о. Гавр. Гнатишак з Криниці, заст. о. Теоф. Качмарчик з Білцаревої; **RN.** Ян Поточек і інж. Блаж. Беднарек; **ПЛ.** Тома Цьонґла і Фл. Обміньский, нотар.

Ч. 49. Горлиці-Ясло ітд. **PP.** Анд. Цїсляк, сел. з Устя руского, заст. Григ. Галь, сел. з Лося; **ПЛ.** Як. Мадей; независимі кс. Жигм. Менский і сел. Ян Фурманек.

Ч. 50. Коросно-Жмигород ітд. **RN.** Пав. Навроцкий; **ПЛ.** Ян Стацїньский; независимі кс. Ян Беля і нач. суду Филипович.

Ч. 52. Березів-Тичин **RN.** др. Стан. Бяли, заст. Ст. Марін; независимі Едм. Ґильский, Мар. Бженк і кс. Кнендзїль.

Як Polit. Corresp. доносить, приймив оногди по полудни п. міністер справ заграничних бар. Еренталь на авдиенциї сербского президента міністрів Пасича. Конференция дотикала торговельного договору з Сербією, а з обох сторін висказано бажане, аби ту справу як найскорше полагодити. — В тій самій справі прибули вчера до Відня австро-угорский посол в Сербії бар. Чікан і сербский міністер торговлї Стоянович.

Як ми оногди доносили, деякі племена Маврів проголосили детронізацию султана Мулея Азіса і вдерли ся до міста Маракешу, де резидентом єсть брат султана Мулей Гафід. Ворохобники зажадали від Мулей Гафіда, щоби він оголосив себе султаном, щоби увільнив убийників лїкаря Мошампа і відкинув всї жаданя европейских держав. Мулей Гафід поступив дуже хитро. Не відкинув жертвованої єму корони, але зажадав трех днїв до намислу, бо мусить молити ся і порозумітись з пророком Магомедом. Бунтівникам то дуже сподобало ся. Они позволили Мулей Гафідови віддати ся молитві, але велїли єму присягнути, що про нїщо не донесе братови в Фезї. Мулей Гафід присяг і додержав слова, але до мечету в в Моґадорі післав богаті дарунки з просьбою до муфтія, щоби також благав Аллаха о обявлене, як в тій справі має поступити. Моґадор є портом занятим Французами, а Моґадорский муфті єсть прихильником султана. Муфті повідомив безпроволочно француского консуля про подїї в Маракешу, а консуль зателеґрафував до Танґеру. З Танґеру вислано войско на поміч Мулей Гафідови, котрий тимчасом не виходив з мечету, бо лише там був певний житя. Коли до Маракешу прийшла султаньска кіннота, Мулей Гафід заявив народови, що як би зрадив брата, то не міг би числити на нїчию вірність. Аллах не опікує ся зрадниками. Маври, котрі жертвували Мулей Гафідови престол, утїкли і в той спосіб революция не повела ся.

Мавританьскі племена опановані фанатичною сектою сенусеїх, завзятих ворогів всїх чужинцїв, а найбільше християн, оголосили відірване полудневого Марока від єго північної части. Появили ся ватажки повстаня, між котрими найбільшою рухливостию вславили ся недавні достойники султана, Амчарас і Цімранс. Говорять, що революция вибухне в цїлім султанатї, як правительство Марока торжественно не зірве всяких зносин з Европою. Чужинцям вже тепер радять покинути міста Макаґан, Моґадор і Каса Бянка. В Танґери Европейцї можуть виходити на улицю тілько в одежи Маврів, бо правительство не може опанувати фанатизму, а войско також не є певне.

Новинки.

Львів, дня 14-го мая 1907.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала в народних школах: Б. Кошуцку учителькою в Радехові І. Патопку в Болехові; управителем 2-клясової школи Івана Калиняка в Староміщинї; учителькою 2-кл. школи І. Копелеву в Бурдяківцях і учителями 1-кл. школи П. Новаковского в Пилатківцях, М. Вербицкого в Звенигородї, М. Каменецкого в Худиківцях, М. Заблоцкого в Михайлівцї; перенесла Ф. Домбровецкого в Угерцях до Головецка, А. Роґовску в Нараєві селї до Раю, І. Плешкевича в Заболотцях до Бушкович.

— **Про чин посьвяченя новопоставленого епископа** для Америки Єромонаха Ч. С. В. В. о. Сотера Ортиньского, о чім ми вже вчера коротко донесли, подаємо ще слїдуючі доповненя: Чину довершили Впреосьв. Митрополит Є. Е. ґр. Андрій Шептицкий, Преосьв. владика перемиский о. Константин Чехович і Преосьв. владика станиславівский о. Григорий Хомишин. Оба послїдні були властивими сьвятителями, а асистували їм також польский Архієпископ о. Більчевский, вірменьский Архієп. о. Теодорович і Епископ о Бандурский. При величній церемонії рукоположеня взяли участь також сьвітскі достойники, які держали хлїб і вино, яко символ тайни Евхаристиї. Два золочені бохонцї хлїба держали пп. директор Цеглиньский і радник Ортиньский, а дві золочені барилки з вином пп. радник Барвіньский і радник Ревакович. Церков була виповнена народом по самі береги, а хор богословів підносив враженє величавого торжества. По відправі відбув ся обід в митрополичій палатї, в якім взяли участь всї присутні епископи, а зі сьвітских згадані висше участники церемонії і проф. Левиньский — впрочім саме духовеньство. Підчас пиру піднесено тоасти в честь Папи і в честь нововисьвяченого епископа.

— **Справи особисті.** Начальний директор галицких почт і телеґрафів п. Іван Любич Сеферович повернув з Відня і обняв урядоване.

— **Дрібні вісти.** Після виказів уложених при віддаваню леґітимацийних карт комісариятами має Львів 32.690 виборцїв. Як на місто, що має звиш 175.000 жителїв, було би се число виборцїв дуже мале. — В перших 11 днях с. м. зголошено в міскім фізикатї 23 случаїв занедужаня на кір, а 10 случаїв занедужаня на заковязь карку (менінґітіс) о епідемічнім характері. — Член Видїлу краєвого п. Глиджук занедужав тяжко. — Пропала без слїду Катерина Яртинець, служниця, лїт 23, вийшовши з дому ще 12 с. м. Зі служби не втекла, бо лишила свої річи у службодавцїв. — Хорого на умі молодого чоловіка, Теодора Волощука, родом з Колодруб, придержано в будинку головної почти і віддано в опіку комісарияту другої части міста. — В шинку при ул. Костельній напало трох гостий, що там забавляли ся, на М. Федишина, викликали з ним авантуру і при тій нагодї вкрали єму годинник. Одного з напастників, якогось Володислава Вурбана, полиция вже арештувала. — П-нї Кльотильда Залеска загубила в сторонї як стрийский парк золоту бразлєту висаджену брилянтами. — Згублено з повозу підчас прогульки футряну пелерину з шовковою підшевкою. Хто би знайшов, може зложити за нагородою при ул. Крижовій ч. 17 І. поверх. — Емануїла Кіселька загубила в дорозї з ул. Жовківскої на Крижову золотий дамский перстїнь з сафіром обсадженим диямантиками. — У Відни арештовано банкірів Шмідта і Абеля, котрі спроневірили 600.000 кор. депозитів.

плачливо. — Хлопи наші гіркі, не до дому несуть, а з дому. І Кіряк пє, і старий також, — на що гріха таїти, знає до коршми дорогу. Загнївалась Цариця небесна...

Задля гостий наставили самовар. Чай чути було рибою, цукор був обгризений і сїрий, по хлїбі і по посуді лазили мухи. Було гидко пити і розмова була противна — все про біду та хороби. Але не встигли випити и по чашці, як з подвіря донїс ся голосний, протяжний крик пявиці:

— Ма-ри-на!

— От і Кіряк іде, — сказав старий. — За вовка помовка...

Всї притихли. За хвилю знову той сам крик, грубий, протяжний, немов спід землї.

— Ма-ри-на!

Мария, старша невістка, поблїдла, притулилась до печи і якось дивно було бачити на лици тої широкоплечої, сильної, негарної жінки вираз перестраху. Єї донька, та сама дївчина, що сиділа на печи і виглядала така рівнодушна, нараз голосно заплакала.

— А ти чого, холеро? — крикнула на неї Текля, гарна женщина, також сильна і широка в плечах. — Не бій ся, не убє!

Від старого довідав ся Микола, що Мария бояла ся жити в лїсї з Кіряком, і що він, коли був пяний, приходив кождого разу за нею і притім викрикав та бив єї без милосердя.

— Ма-ри-на! — роздав ся крик в самих дверях.

— Оборонїть мене, Христи ради, мої рідненькі, — заговорила Мария, задихуючи ся так, як би єї спускали в зимну воду — оборонїть, рідненькі...

Заплакали всї діти, кілько їх було в хатї, і Саша, дивлячись на тих, також заплакала.

Роздав ся пяний кашель і в хату війшов високий, чорнобородий мужик в зимовій шапці. Позаяк при слабім сьвітлї лямпочки не було видно єго лиця, виглядав ще страшнїйший. То був Кіряк. Підійшовши до жінки, він розмахнув ся і вдарив єї кулаком по лици... Она не видала нїякого звука, приголомшена ударом, лише присїла і зараз таки потекла їй з носа кров.

— Що за сором, сором! — бурмотїв старий, лїзучи на піч — при гостях таки бє! Що за гріх!

А старуха сиділа мовчки, згорбившись і думала про щось. Текля гойдала колиску...

Кіряк, вдоволений з того, що нагнав усїм страху, вхопив Марию за руку і потягнув єї до дверий, але саме тоді побачив гостий і зупинив ся.

— А, приїхали... — сказав, випускаючи жінку. — Рідний братчик з родиною...

Відтак помолив ся до образу, заточив ся і широко розкриваючи червоні очи, говорив дальше:

— Братчик з родиною приїхав до батьківского дому... з Москви... Первопрестольний, значить, град Москва, матїр всїх городів... Вибачайте...

Він спустив ся на лавку коло самовара і став пити чай, голосно хлептаючи з мисочки, підчас коли всї довкола мовчали. Випив десять чашок, потім схилив ся на лавку і захропів.

Була пора йти спати. Микола був хорий і єго вирядили на піч до старого; Саша положила ся на долівцї, а Ольга пішла з жінками до стодоли.

— Ах, моя ластївочко! — сказала, кладучись коло Мариї на сїнї. — З плачу тобі нїчого не прийде. Терпи мовчки. Сьвяте письмо каже: Коли хто ударить тебе в праве лице, настав єму ліве... Ах, моя ластївочко!

Відтак стала співучим, тихим голосом розповідати про Москву, та про своє житє, коли то ще була служницею в мебльованих комнатах.

— В Москві є великі камінні доми — говорила — і богато, страх богато церков, сорок сороков... А в домах мешкають гарні, порядні пани...

Мария сказала, що она не була не лише в Москві, але навіть в повітовім містї. Не знала нї читати нї писати, не вміла молитви, навіть „Отченашу". Она і Текля, що сиділа недалеко них і слухала, були дуже нерозвинені і нїчого не розуміли. Обі не любили своїх чоловіків, а Мария бояла ся Кіряка.

(Дальше буде).

— Огнї. На фільварку Буковина коло Корі-ниці, ярославского повіта, власність графинї Софії Замойскої згоріли фільваркові будинки, при чім згоріли також движимости пятьох наймитів. Шкода, якої наробив огонь, виносить 4000 корон і була обезпечена на 3.600 корон. Шкода, яку потерпіли наймити, виносить 320 кор. — В Теребовли згоріло дня 10 с. м. сїм домів і 5 господарских будинків. Властителї майже самі міщане Русини. Огонь спричинили дїти, котрі бавили ся капслями. З погорільцїв лише кількох асекурованих і то на дуже малі суми. До зльокалізованя огню причинило ся найбільше войско. — В Магдалівцї, скалатского повіта, згоріли чотири хати з господарскими будинками, між ними також коршма. — В Угердах, городецкого повіта, згоріло оногди понад 100 хат.

— Нещасливі пригоди. З Долини доносять нам: Дня 10 мая о годинї пів до 12 в полудне ударив грім в Суходолї в смереку, під котрою стояло троє тамошних людий. Івана Мороза, сина Стефана і Меланію Перегинець жінку Федора убило на місци, а Федора Перегинця лиш покалїчило і єму не грозить небезпечність утрати житя. — Дня 7 с. м. сини господаря Йосифа Риндзака із Саламонової гірки, 14-лїтний Михайло і 8 лїтний Петрусь вертаючи з Болехова віском, хотїли близшою дорогою переїхати через прибувшу ріку Сукель. Позаяк візок був легкий, а вода рвуча, то вода вхопила їх і Петрусь утопив ся. Згинув також і один кінь. Тїло хлопця виловлено аж на другий день в Болеховї. — Господар Ілько Дутчин із Заріча, богородчаньского повіта, клав дня 30 цьвітня сосновий клец на руштоване, щоби его порізати на дошки. Клец зсунув ся і забив его на смерть.

— Загальні збори Наукового Товариства ім. Шевченка будуть дня 30. мая (в четвер) о годинї 10-тїй рано в канцеляриї Товариства (при ул. Чарнецкого ч. 26) з таким порядком дневним: 1) Відкритє збор в і відчитанє протоколу з попередних; 2) Звіт з діяльности видїлу і секций; 3) Звіт касовий; 4) Внесенє контрольної комісиї; 5) Вибір голови, членів і заступників видїлу та контрольної комісиї; 6) Внесенє членів і інтерпеляциї.

— Величезна крадїж. „Сибірская Жизнь" доносить, що на однїй лиш стациї Іркутску вкрадено в протягу шести місяцїв 3 міліони рублів. На цїлій лїниї оперувала добре з'орґанізована ватага служби зелїзничої і посторонних людий. Всї цїннїйші баґажі відбирано за фальшивими дуплїкатами. Остаточно дійшло до того, що міністерство комунікаций мусїло виделеґувати окрему комісию слїдчу.

— Небезпечного авантурника, якогось Станислава Облонка, арештувала вчера львівска полиция. Облонк, що мешкає при ул. Кульпарківскій, побив недавно тому так тяжко Михайла Жубановского, що той від того часу нездібний до працї. Тепер же побив якогось Плетельницкого і грозив побитєм его брата.

— Сумний конець веселої забави. В ресташрацийнім городї на Погулянцї засїло собі коло стола кількох порядно убраних молодих людий і казали собі давати добре їсти і пити та бавили ся весело, слухаючи при тім музики, що там вигравав. Сидїли довго і забавляли ся, підчас коли при инших столах гостї заєдно зміняли ся. Аж коли побачили, що платничий знаходить ся на другім кінци города а прочі кельнери занятї послугою, встали они і щезли серед вечірного сумерку. Але служба реставрацийна спостерегла ся, що паничі десь поділи ся і не заплатили, отже пустила ся з двома поліцаями в погоню за ними. Трох втекло а одного поліцай зловив. Був то якийсь панич з паличкою в чорнім анґлєзї з високим ковнїриком і з цьвітком в дїрцї від ґузика. Поліцай побачивши перед собою такого панича, зачав єму представляти нечестний спосіб поступованя і намавляв до заплати. Щож коли панич не мав і сотика в кишени. Остаточно було би стануло на тім, що поліцай був би лиш записав імя арештованого і пустив его на волю під услівем, що він пізнїйше заплатить. Але хтось з присутних пізнав панича і переконав ся, що він подав поліцаєви фальшиве назвище. Аж тепер поліцай арештував панича а той признав ся, що називає ся Іван Концевич, есть монтером і мешкає на Замарстинові. Тодї поліцай відобрав єму палицю, казав кинути папірос на землю і повів на поліцию.

Телеґрами.

Відень 14 мая. Є. В. Цїсар санкционував закон ухвалений галицким соймом краєвим в справі реґуляциї ріки Тисьмениці з притоками і потока Литнянки.

Відень 14 мая. Вибори розпочали ся тут о 6 год. рано в повнім спокою. В частях міста, де мешкають робітники була рано велика глота. Участь у виборах тут і на провінциї значна. Загалом відбуває ся нинї вибір 439 послів.

Прага 14 мая. Вибори відбувають ся тут зовсїм в порядку. Участь у виборах особливо в робітничих частях досить значна.

Краків 14 мая. Велика комісия в справі каналїзациї Висли під Краковом розпочала вчера свою дїяльність при участи прибувшого з Відня радника Двору Мразіка.

Берлин 14 мая. Парлямент державний ухвалив без дискусиї внесенє о відроченє палати до 19 падолиста с. м.

Оффенбах 14 мая. В домі, в котрім мі-стить ся експозитура поліциї, вибухла сеї ночи бомба і наробила значної шкоди, однак нїкого не зранила. Виновників доси не вислїджено.

Петербург 14 мая. Нинї яко в день 1 мая ст. стиля робітники в більшій части фабрик страйкують. Патрулї скріплено. Доси не прийшло до розрухів.

Мадрид 14 мая. Король відкрив нинї парлямент престольною бесїдою, в котрій згадує про народженє наслїдника престола, про з'їзд в Картаґенї і сердечні відносини до Анґлїї, підносить конечність відбудованя морскої сили Ішпанії та зазначує прихильну опіку, якою папа окружає Ішпанію, і згадує, що папа приняв обовязок хрестного вітця наслїдника престола.

Сан Ремо 14 мая. По довготревалих дощах настало вчера цїкаве з'явище: через якийсь час падав сїрчаний дощ, котрий покрив улицї верствою сїрки.

Льондон 14 мая. На конґрес російских социялїстів приїхав тут Максим Ґоркий.

Берлин 14 мая. „Nordd. Allg. Ztg." доносить, що на місце часово усуненого від урядованя Путткамера, нїмецким ґубернатором в Камерунї став тайний радник Зайц.

Мехіко 14 мая. В копальни мiди у Велярден вибух огонь, котрий окружив 707 робітників гірничих; 17-ом удало уратувати ся, прочих уважають за погибших. Доси видобуто 25 трупів.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові подає до відомости: В цїли уможливленя публицї безпосередно зіткнути ся з ц. к. зарядом зелїзничим і устно представити свої желаня і жалоби, як також засягнути інформаций в справах комерциальних і тарифових, відносячих ся до перевозу на шляхах ц. к. зелїзниць державних, об'їзджати будуть делеґати ц. к. Дирекциї зелїзничої більші стациї в цїли устного порозуміня з інтересентами.

Делеґати ті будуть принимати інтересентів з понисше поданих місцевостий в бюрі начальника стациї а именно: в Жовквї дня 16 мая с. р., в Перемишли 21 мая, в Сокали дня 28 мая, в Сколїм дня 4 червня с. р., в Тернополи дня 11 червня, в Бродах дня 18 червня, в Підволочисках дня 25 червня, в Самборі дня 27 червня.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·5·*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7 10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).